

Merlet

Butlletí informatiu del Museu de Terrassa

3er quadrimestre de 2007 - Núm. 31

31

Editorial

Els museus i el patrimoni locals han anat canviant progressivament el seu rol de relació amb les poblacions que els donen sentit.

Al llarg dels darrers vint anys, quan es va aprovar el Pla de museus de Terrassa, s'ha intentat de donar sentit i d'organitzar el patrimoni a la ciutat i el seu entorn; al nostre Museu vàrem apostar per la fórmula del museu de ciutat amb seccions patrimonials al territori. És el que des de llavors coneixem com a Museu de Terrassa i les seves seccions que actualment són el Castell Cartoixa de Vallparadís, les Esglésies de Sant Pere, la Casa Alegre de Sagrera, la Torre del Palau, amb el Centre d'Interpretació de la Vila Medieval, i el Convent de Sant Francesc.

Al llarg d'aquests anys hem encaminat la nostra producció de continguts, basats en les nostres col·leccions mobles i immobles, a interpretar i a apropar als terrassencs el patrimoni local, a partir de l'exposició permanent d'evolució del territori i la ciutat, de les exposicions temporals de llarga durada, dels catàlegs, de les publicacions i del programa d'activitats.

El nostre objectiu ha estat produir recursos per interpretar el patrimoni, fugint de la idea preconcebuda que els museus som merament contenidors d'objectes, malgrat que tenim una seriosa responsabilitat i compromís en la conservació del nostre patrimoni. Hem intentat anar a trobar el ciutadà promovent activitats per al foment de la participació, el coneixement i la cultura.

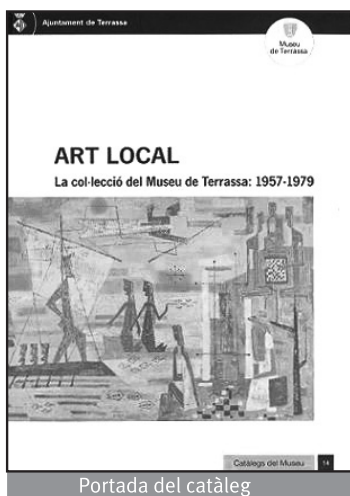
El museu local ha de donar sentit al lloc on està ubicat, com a mira important d'identificació per als nadius i per als de fora. A través de l'objecte pretenem mostrar la vida de les persones que l'han creat o l'han utilitzat, la seva funció i el seu context històric i social. La nostra aposta de futur en la societat contemporània ens ha d'acabar de convertir en els espais de la memòria, en llocs on aprendre i gaudir de les emocions, en oasis de reflexió en el nostre món accelerat, recuperant el voluntariat i, per tant ens ha d'acabar de convertir en espais d'identitat i d'ús social.

La realitat de molts dels museus locals o de territori està molt lluny d'aquestes bones voluntats; molts, han quedat obsolets i resten a la cua, pacients, això sí, esperant la seva oportunitat per relançar el seus serveis a la comunitat que els dona sentit.

Estem immersos en la societat del coneixement i, contradictòriament, no es veu la feina que hi ha per fer als museus perquè puguin formar part de les xarxes de la informació. Amb prou feina podem tenir webs pròpies, una mica engrescadores i amb continguts potents.

Els museus vivim grans contrasentits i desequilibris, trobem museus infradotats de pressupost i de personal amb activitats, de visitants i d'usuaris i en canvi, en trobem d'altres que tenen personal i diners, però estan infrautilitzats.

L'EXPOSICIÓ

Fins al 29 de febrer de 2008, es pot visitar l'exposició temporal del Museu, que amb el títol "Art local. La col·lecció del Museu de Terrassa: 1957-1979", s'exhibeix al Castell Cartoixa de Vallparadís.

Complementant l'exposició, s'ha editat el catàleg número 14 del Museu.

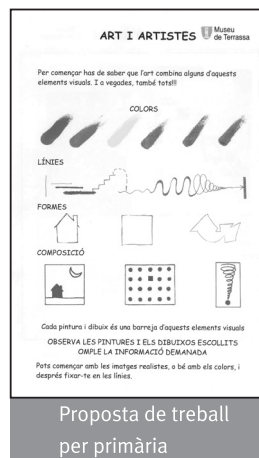
El Museu ofereix la possibilitat de realitzar visites comentades a l'exposició.

SERVEI EDUCATIU

Enguany, el programa didàctic del Museu presenta noves propostes:

Art i artistes i Art local, visites orientades als alumnes d'educació primària i secundària,

respectivament, i que es desenvolupen a l'exposició temporal del Museu "Art local. La col·lecció del Museu de Terrassa: 1957-1979". Aquestes activitats volen introduir el llenguatge plàstic i visual de les manifestacions artístiques del s. XX.

Valentí, cara de pi, visita orientada als alumnes del cicle mitjà i superior de primària. Aquesta activitat se centra en el conte-catàleg núm. 1 del Museu, Valentí, cara de pi i, permet treballar una part de l'exposició permanent del Castell Cartoixa de Vallparadís, en concret l'àmbit de la prehistòria, la història antiga i la medieval, a partir de la selecció de diversos objectes que es troben a l'exposició permanent.

Un vitrall modernista, taller orientat als alumnes del cicle superior de primària i als d'educació secundària. Aquesta proposta vol introduir el modernisme i el món de les arts aplicades a partir de la realització d'un vitrall.

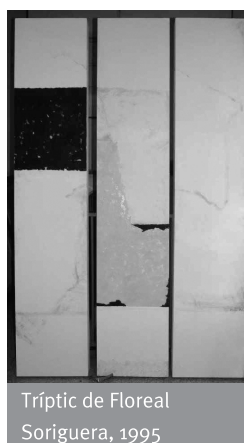
LES COL·LECCIONS

Últims ingressos del museu de Terrassa:

Donacions:

- Dos retrats, un bust femení i una pintura de temàtica religiosa, donació d'Àngela Ubasart i Gil.

- Un tríptic de Floreal Soriguera, donació de Maria Dolors Duocastella i Roig.

- Una pintura de Roc Alabern, donació de Montserrat Soler i Roca, vídua de l'artista.
- Dos diplomes, a destacar el diploma de concessió de la medalla de bronze de la ciutat de Terrassa (pergamí il·lustrat per Santiago Padrós, 1946), donació de la Massa Coral de Terrassa.

Recol·leccions:

- Placa commemorativa dedicada a Ramon Puigrós, dels seus companys del Sindicat Tèxtil i de la Pell. Recol·lectat al carrer de l'Infant Martí, 59, 2n 2a, habitatge del sindicalista Ramon Puigrós i Esteva, amb el consentiment de la seva vídua, Encarnació Gómez Ayala.

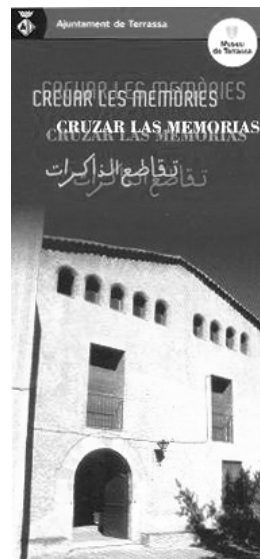
Préstecs del Museu de Terrassa:

El Museu de Terrassa cedeix tres pintures: dues pintures de Laureà Barrau (Dones fregant el terra, Taller de modistes) i una pintura de Fèlix Mestres (Cambra nostra) per a l'exposició itinerant "On són les dones? Espais femenins a l'art català dels segles XIX i XX". Aquesta exposició està organitzada per la Xarxa de Museus Locals de la Diputació de Barcelona i s'exhibeix al Museu Torre Balldovina de Santa Coloma de Gramenet, fins al 2 de desembre de 2007, i al Museu d'Història de l'Hospitalet, del 13 de desembre de 2007 al 25 de febrer de 2008.

LES NOTÍCIES DEL MUSEU

Nous projectes

En l'àmbit de les activitats, el Museu està treballant en un nou projecte, "**Creuar les memòries**". El seu objectiu és recuperar la memòria històrica del barri de Ca n'Anglada, recollint fotografies, objectes, records... L'activitat es complementarà amb una exposició

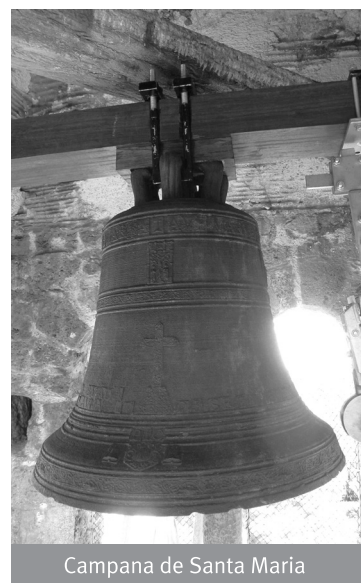

al Castell Cartoixa de Vallparadís del material recollit. Volem crear els testimonis i les memòries dels veïns i de les veïnes del barri, dels de tota la vida i dels nousvinguts. Des d'aquest espai, volem agrair la col·laboració del Centre Cívic Montserrat Roig i de la Bd2.

Properament, es presentarà la publicació **150 anys de ferrocarril a Terrassa, 1856-2006**. Els textos són a càrrec d'Ildefons Argemí i de Mia Pérez

VA DE CAMPANES!

Els treballs de restauració de l'església de Santa Maria ens han permès accedir al seu campanar i poder documentar la campana, que és de bronze i fa 64 cm de diàmetre, té una alçada de 54 cm i pesa uns 150 kilograms. Les nanses són a la part superior.

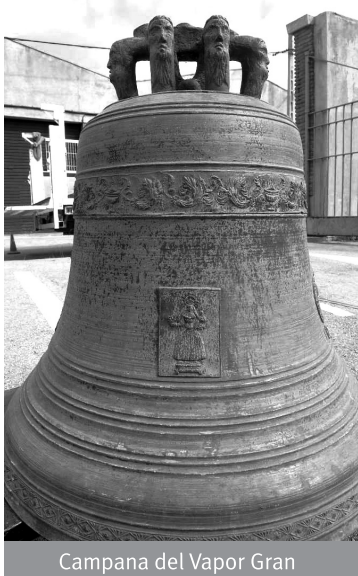

Campana de Santa Maria

La decoració, en relleu, es distribueix en franges delimitades per cordons. A la franja superior, hi ha la següent llegenda: AVE MARIA GRACIA PLENA DOMINVS TECVUM STE MARIA. A sota, en relleu, hi ha la

crucifixió, la Verge Maria, dempeus amb el nen en braços, i el lliri de Sant Josep. També hi apareix Sant Ireneu, amb una palma i un llibre, fent referència al primer bisbe d'Ègara, i sant Pere, en referència a la parròquia. A sota, en una tercera franja, hi ha una garlanda de rosetes com a decoració. A la franja central, la més ampla, apareix la llegenda següent: SE FEV ESENT VICARI LO RAVERENT MYCEL FALCERA I OBRES FRACO. CVIT. JAUMA BVADA 1723. Entre el número 7 i el 2, en mida gran, hi ha la representació del calvari. En el registre inferior hi ha el segell o marca del fonedor: PIO SERVA. La vora de la campana està decorada amb una sanefa de motius vegetals.

Procedent del Vapor Gran (1856), el Museu de Terrassa ha documentat una altra campana que, segons ens diu el senyor Josep Maurí, servia per avisar les persones “que engegaven la màquina de vapor a fi que estiguessin al cas, ja que els embarrats arrencaven de cop”. La campana fa 62 cm de diàmetre, una alçada de 54 cm i pesa 138 kilograms. A la part superior, presenta sis nanses decorades amb cares antropomorfes barbades.

Campana del Vapor Gran

El batall és de ferro, amb un pes de 16 kilograms. El cos de la campana presenta tres franges decorades en relleu i separades per cordons motllurats. A la franja superior apareix un motiu

repetitiu, compost per una gran copa amb tapadora i envoltada de motius vegetals. La franja central mostra el calvari profusament decorat: la crucifixió de Crist, la creu i el Gòlgota; la Verge, dempeus sobre un pedestal, amb el nen en braços, i el lliri de Sant Josep. També hi apareix la marca del fonedor: CONSTRUIDO POR YSIDRO PALLES EN BARCELONA, i la data: 1861. I, finalment, també hi apareix representada la figura de Sant Isidre. La vora de la campana està decorada amb una sanefa en què es repeteix el mateix motiu geomètric.

L'AGENDA DEL MUSEU

Durant el període de les vacances escolars de Nadal, el Museu de Terrassa ha programat **Per Nadal, un regal del Museu**, tallers per a nens i nenes de 5 a 12 anys. Trobareu més informació a la web del Museu:

www.museudeterrassa.cat/museu

AMICS DEL MUSEU

L'associació d'Amics del Museu ja té web, www.amicsdelmuseudeterrassa.org. Si teniu propostes, recomanacions, o bé heu visitat algun museu i ho voleu explicar, el lloc web ofereix un espai de col·laboració al soci.

Arribada del tren a Terrassa

1800-1900 Una mica d'història

La “velocitat” marca la vida i el paisatge dels nuclis i les viles on arriba el tren. En aquestes viles, el tren permet una ràpida concentració demogràfica, a causa de la facilitat de moviment entre ciutats, que creixeran per acollir aquesta nova població vinguda de fora i atreta per una millora en la seva qualitat de vida. Progressivament es van deixant les zones rurals per buscar noves oportunitats en nuclis urbans.

Terrassa, a més, té certes particularitats que marcaran el seu desenvolupament com a vila tèxtil llanera, ja que la seva activitat va lligada únicament al procés manufacturer de la llana, poc flexible i dependent d'un únic producte que s'importa del centre de la península. Però haurà de ser el sector privat, conscient de la seva necessitat, el que prengui, en principi, la responsabilitat d'aquestes primeres línies ferroviàries. Un esforç costós en temps i diners que es veurà recompensat per l'arribada de mà d'obra de fora que s'instal·larà en nous barris o a l'entorn del nucli antic, fortament fabril. Gràcies al tren, els vapors terrassencs poden incrementar el seu abastament de matèria primera i combustible i fer-se encara més competitius, al poder exportar els seus productes manufacturats amb major fluïdesa i amb un considerable abaratiment dels preus. La indústria llanera, generalitzada a Terrassa, té una expansió fortament lligada al tren.

Als fabricants terrassencs els caldrà, però, suport tècnic d'estrangers, especialment de tècnics francesos (Valois, Monset, Roumens) i belgues que faran estada a Terrassa i ensenyaran el funcionament de les flamants filatures, de les tondoses o dels telers. Neix una nova classe d'empresaris egarencs molt especialitzats en producció de teixits de qualitat, que s'enriqueix i s'envigoritza organitzant-se en la Primera Sociedad Para la Defensa y el Fomento de la Industria o, l'any 1873, en l'Institut Industrial.

1856 Arriba el tren a Terrassa

El 16 de març de 1856 és una data clau per al posterior desenvolupament de la ciutat: s'inaugura el ferrocarril que enllaça la vila amb Barcelona.

Les obres del tram Montcada - Barcelona havien començat un parell d'anys abans. La part de Montcada a Sabadell, d'11 km de llargada, s'estrena l'any 1855 i un any després s'estrena el trajecte Sabadell -Terrassa, de 21,18 km. El cost global de l'obra (6.160.413,5 de pessetes) es finança amb el que donen les 22.000 accions de la Sociedad del Ferrocarril de Barcelona a Zaragoza, però a aquesta primera aportació de diners, cal afegir-hi l'impuls que dóna la casa Girona Hnos, Clavé y Cía, que ja són els responsables del recorregut Barcelona-Sabadell -Terrassa-Manresa, i que permet usar trams ja construïts de la línia Barcelona - Granollers (inaugurada l'any 1854), pagant

el peatge corresponent per a l'ús dels 11 km de via i per al lloguer dels cotxes que, en origen, encara no són de propietat.

Les obres de construcció d'aquest tram duren uns dos anys, treballant-hi, a més de 500 operaris, uns 200 penats que cedeix el govern sota la vigilància d'alguns soldats d'una caserna propera. La direcció va a càrrec de l'enginyer Pere Andrés Puigdollers, responsable de tota la línia fins a Saragossa. Es veu obligat a recórrer a material de fora, com la fusta de les travesses o inclús la pedra (transportada des de Montjuïc per falta de pedreres properes), la qual cosa suposa un encariment, malgrat que no entorpeix el ritme de treball, que s'acompleix dins el termini previst. De Terrassa, es continuarà fins a Manresa (1859), i en el moment que la línia arriba a Saragossa (1865), la societat es fusiona amb Ferrocarriles de Zaragoza a Pamplona per continuar expansionant-se cap al nord. Anys més tard, totes dues societats són assumides per Caminos de Hierro del Norte de España (1878), l'origen, després de moltes fusions, de l'actual RENFE (creada el 1941), propietària de l'actual línia.

Estació del ferrocarril del Nord l'any 1920

De la primera estació construïda al nord de la vila no en coneixem gairebé res per la manca de material gràfic o escrit que la descrigui, encara que fos una de les principals del recorregut. Sabem que era un edifici senzill, reduït, d'un sol cos i amb dos pisos decorats amb estuc. D'estil classicitzant i amb façana al carrer del Nord, és enderrocat i substituït per l'edifici actual. Aquest, començat a construir l'any 1899 i inaugurat l'any 1900, segueix, per contra, la tipologia seriada de la Compañía de Ferrocarriles del Norte i no discrepa massa d'altres estacions de la mateixa línia. Després de nombroses remodelacions, actualment només ens queda el cos central, destinat a la venda de bitllets, als despatxos i a la sala d'espera.

Estació dels Catalans

1919-1921 El tren de baix

La Companyia de Ferrocarrils de Catalunya, creada l'1 d'abril de 1912, pretén donar servei a poblacions a l'entorn de Barcelona, encara mal comunicades i allunyades geogràficament de la xarxa de vies fèrries principals. El projecte vol unir la zona marítima de Barcelona amb la depressió del Vallès, pensant bàsicament en el transport de passatge (els seus trens van ser dissenyats per a aquest ús). L'any 1919 la ciutat rep amb tots els honors una nova línia ferroviària: el tren de baix. Un recorregut Barcelona- Terrassa- Sabadell que permetrà una nova comunicació amb la capital, aquesta vegada pel sector sud.

El primer tram d'aquesta línia d'un recorregut total de 30 km s'inaugura ja l'any 1916 entre Sarrià i les Planes de Vallvidrera, després de la feixuga tasca de foradar el túnel de Vallvidrera (1.625 m, un gran repte per als enginyers de l'obra a causa de les constants filtracions d'aigua). De mica en mica s'amplien les estacions: Sant Cugat, on el traçat es divideix, Rubí i Sabadell.

L'estació original s'estrena l'any 1921, dos anys després de l'arribada de la línia a la ciutat, pel que l'andana provisional era a la mateixa rasa de la Riera del Palau. Aquesta estació té una estructura arquitectònica molt similar a la de l'estació del Nord: d'inspiració clàssica, cos central ampli amb grans finestres i dues torres laterals de dos pisos. La façana dona a la plaça d'Anselm Clavé, des d'on s'accedeix a un ampli vestíbul amb els serveis de despatx de bitllets, oficines... L'andana exterior passa paral·lela a la rambla.

1986-1994 Període de canvis

El 29 de maig de 1994 és una altra data important per a Terrassa: s'inaugura el soterrament de les vies de la RENFE i la remodelació de l'edifici de l'estació del Nord. Vuit anys abans (1986) i després d'una forta polèmica, s'enderroca finalment l'edifici de l'estació dels Catalans, coincidint amb el soterrament de la línia. Terrassa deixa de tenir passos a nivell. En aquell moment passen a la història els coneguts passos a nivell de la carretera de Matadepera, de la carretera de Rellinars, del Doré... El terreny recuperat passa a ser una gran avinguda, l'avinguda Vint-i-dos de Juliol, a l'espai guanyat al sector nord, i un eix vial i comercial, amb el perllongament de la rambla i la creació de la plaça dels Països Catalans, en el sector sud. Són canvis d'importància vital pel seu significat dins el desenvolupament com a ciutat.

Abans ja s'havia donat un altre pas important: l'electrificació, l'any 1928, de la línia del Nord (RENFE), i que respon a la substitució de l'energia motora de la indústria (de l'energia del vapor va passant-se a l'elèctrica, més neta i econòmica). Se substitueixen els trens, ara més ràpids i potents, la qual cosa també permet transportar un major volum de mercaderies, fet importantíssim durant la Guerra Civil.

Posteriorment la ciutat s'haurà de refer de la tragèdia en danys materials (a totes dues línies) i humans que suposa per a la ciutat la riuada de 1962. Als anys 80 del segle XX es comença el desdoblament de la via Terrassa – Sant Cugat que estava condicionant la freqüència de pas, en un moment de molt moviment de població treballadora i estudiantil (era el trajecte més viable per arribar a la Universitat Autònoma de Barcelona, inaugurada l'any 1971 a la població de Bellaterra).

Aspecte actual de la part posterior de l'estació del Nord

16 d'octubre de 2003 Comença el futur

S'inicien les obres de perllongament del futur metro del Vallès, que es proposa unir les dues línies ferroviàries de Terrassa: els FGC, al sud, amb la línia 4 de la RENFE, al nord. És, per tant, un gran projecte amb més de 4 km de vies subterrànies previstes i noves estacions d'enllaç a la rambleta, a Vallparadís (coincidint amb el campus de la UPC, el Museu Tèxtil i el Castell Cartoixa de Vallparadís), a l'estació del Nord, per acabar al barri de Can Roca. Uns treballs que marcaran, segurament i durant molt temps, la fesomia de Terrassa en aquells trams del seu recorregut. Amb motiu d'aquestes obres, a Vallparadís s'han descobert restes paleontològiques i d'indústria lítica en el que s'ha convertit en un dels jaciments del Pleistocè més importants d'Europa.

El Parc dels Catalans ocupa el lloc de les vies del tren de baix

Ara, havent celebrat els 150 anys de l'arribada del ferrocarril a Terrassa, el paper destacat en la nostra ciutat queda palès. La imatge del tren va fortament lligada a la nostra imatge de ciutat, i amb seguretat lligada al seu futur.

Mia Pérez Tolrà

A TERRASSA

Arxiu Històric Comarcal de Terrassa (c. Pantà, 20, telèfon 93 733 14 96)

- Exposició "Tarrasa 1939-1968. L'ull de Carles Duran", fins a l'11 de gener de 2008. De dilluns a divendres, de 9 a 14 h i de dilluns a dijous, de 15.30 a 19 h. L'organitza: l'Arxiu Municipal de Terrassa i el Centre d'Estudis Històrics de Terrassa.

- Presentació de la revista Terme. Revista d'història, número 22, el dia 28 de novembre, a les set del vespre a la Masia Freixa. La presentació anirà acompanyada de la conferència "La cultura popular a les societats industrials", a càrrec de Joan Soler Amigó.

Centre de Documentació i Museu Tèxtil (CDMT) (c. de Salmerón, 25, telèfon 93 731 52 02, www.cdmt.es)

- Exposició "El sol i els esperits", fins al 3 de febrer de 2008.

Centre d'Estudis Històrics de Terrassa (telèfon 93 780 54 60, www.ceht.org)

- Presentació del llibre **Combat per la llibertat. Memòria de la lluita antifranquista a Terrassa (1939-1979)**, el dia 27 de novembre, a les vuit del vespre a la sala d'actes del Centre Cultural Caixa terrassa. Edició a cura del CEMT i de la Fundació Torre del Palau.

Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya (rambla d'Ègara, 270, telèfon 93 736 89 66, .cat)

- Exposició "Calidoscopis", fins al 27 de gener de 2008.

Sala Muncunill (pl. Didó, 3, telèfon 93 783 27 11, .cat/artsvisuals)

- Exposició sobre Chillida, fins al desembre de 2007.

- Exposició "Joan Miró: metàfora de l'objecte", de l'11 de gener al 10 de febrer de 2008.

ALTRES

- **Viatja al cor de la terra!**, visites comentades i activitats familiars al Museu de les mines de Cercs, més informació a : www.mmcercs.cat.

- Curs de peritatge i catalogació del moble antic, al Museu de les Arts Decoratives de Barcelona, fins al 22 de febrer de 2008. Més informació al telèfon 93 205 27 61.

- Exposició "Atrapats al gel. La llegendària expedició a l'Antàrtida de Shackelton". Fins al gener de 2008, al Museu Marítim de Barcelona.

- "L'antiguitat clàssica a través dels gravats", mostra de gravats de Giovanni Battista Piranesi, fins al 27 de gener de 2008 al Museu Arqueològic de Tarragona.

- Després d'un període de restauració, el Monestir de Sant Benet de Bages torna a obrir les portes al públic. Per a més informació consulteu-ne el lloc web, www.monstbenet.com, o bé truqueu al telèfon 93 872 22 90, i podreu preguntar pels nous edificis i serveis que s'ofereixen, a més de la programació d'activitats.

EN LÍNIA

Si us agrada el món de la imatge, ja sigui en fotografia, cinema, televisió o videojocs digitals, visiteu el Museum of the Moving Image (MoMI) el museu de la imatge en moviment de Nova York. Si no podeu fer l'escapada, visiteu-lo virtualment a l'adreça www.movingimage.us, des d'on podreu escoltar les veus originals d'actors i directors de cinema com Robert Altman, Mira Nair, Forest Whitaker, entre d'altres.

Rosa Turu i Marsal, dibuixada per Pere Prat

FITXA TÈCNICA

Autor: Pere Prat i Ubach

Data: 1935

Materials: dibuix a llapis

Mides: 18,9 x 13,7 cm

Número de registre: MdT 10249

Ubicació: Dipòsits del Museu de Terrassa

Rosa Turu

El Museu de Terrassa conserva una àmplia col·lecció de dibuixos, caricatures i historietes il·lustrades, fetes pel dibuixant i humorista Pere Prat i cedides al Museu per la seva filla, Clara Prat i Turu. El Museu, com a reconeixement a la figura de l'artista i fruit d'aquesta donació, va organitzar una exposició antològica del dibuixant terrassenc al Castell Cartoixa de Vallparadís, entre el juny de 1994 i el febrer de 1995.

Pere Prat i Ubach es podria considerar com el millor representant local del dibuix humorístic. Els seus inicis estan vinculats directament a la ciutat de Terrassa, on treballà com a dissenyador de cartells i programes de mà de diverses entitats recreatives (El Casino del Comerç i el Círcol Egarenc) i col·laborà en diverses publicacions locals, majoritàriament de caire lúdic. Algunes d'aquestes són: El Xerraire, revista satírica que es publicà, amb algunes interrupcions, des de 1919 fins a 1932, i el Tanu, una

publicació humorística que es nodria de les xafarderies locals i en la qual Prat signava els seus dibuixos amb el pseudònim de Fasina. També participà en diverses exposicions locals. A partir de 1924 ja el trobem instal·lat a Barcelona, on desenvolupà la seva etapa de maduresa.

Un dels dibuixos de Pere Prat que forma part del fons del Museu de Terrassa i que no es va poder veure en l'exposició antològica és un retrat de Rosa Turu i Marsal, muller de l'artista. Aquest dibuix, fet a llapis, amb el núm. d'inventari MdT 10249, forma part d'un àlbum lligat per Pere Prat i titulat "Del natural", que recull 35 dibuixos més.

El dibuix que ens ocupa, datat el 1935, mostra el bust d'una figura femenina vista del perfil dret, amb expressió seriosa i el cap inclinat cap avall. Es tracta d'un dibuix fresc i natural en què la dona retratada està fent ganxet. La seva posició no és forçada ni premeditada, està còpsada en una actitud quotidiana, dins la intimitat de la llar.

La factura del dibuix també és d'una gran naturalitat amb un traç ràpid i segur, com si les mans dibuixessin totes soles les faccions i l'expressió d'un rostre que es coneixen de memòria.

Rosa Turu es casà amb Pere Prat el 20 de maig de 1924. Ella, llicenciada en medicina l'any 1923, es convertí en la primera metgessa terrassenca. Just acabada la carrera, la jove metgessa, veïna de la família Prat, intervingué en la curació de la malaltia de la mare d'en Pere Prat, Adriana Ubach i Boada, que finalment morí de càncer el 20 de novembre de 1923. Mig any després de la mort de la mare, Rosa Turu i Pere Prat i Ubach van contraure matrimoni i es traslladaren a Barcelona, on ella havia instal·lat la seva consulta. La parella va tenir dos fills: la Clara i el Francesc.

Rosa Turu, que morí l'any 1984, tingué una vida professional llarga i activa i es dedicà, principalment, a l'obstetrícia i a la ginecologia.

Gemma Ramos Serra

Castell Cartoixa de Vallparadís

c. de Salmerón, s/n
08222 Terrassa
Tel. 93 785 71 44
Horaris: de dimarts a dissabte
de 10 a 13.30 h i de 16 a 19 h
Diumenges d'11 a 14 h
Dilluns i festius tancat

Conjunt Monumental de les Esglésies de Sant Pere

Plaça del Rector Homs, s/n
08222 Terrassa Tel. 93 783 37 02
Horaris: de dimarts a dissabte
de 10 a 13.30 h i de 16 a 19 h
Diumenges d'11 a 14 h
Dilluns i festius tancat

Casa Alegre de Sagrera

c. de la Font Vella
08221 Terrassa
Tel. 93 731 66 46
Horaris: de dimarts a dissabte
de 10 a 13 h i de 16 a 20 h
Diumenges d'11 a 14 h
Dilluns i festius tancat

Centre d'Interpretació de la Vila Medieval de Terrassa

Plaça de la Torre del Castell Palau, s/n
08221 Terrassa
Horaris: cal reserva prèvia

Claustre del convent de Sant Francesc d'Assís

Plaça del Doctor Robert, 1
08221 Terrassa
Horaris: de dilluns a divendres
de 10 a 13.30 h i de 17 a 19 h

Edició: Ajuntament de Terrassa. IMCET.

Museu de Terrassa

Coordinació: Museu de Terrassa

Fotografies: Arxiu Tobella, Montse Saludes,
Museu de Terrassa

Disseny gràfic i impressió: Grup Digital

Dip. Leg: B-26.574/2000

Tiratge: 1.100 exemplars

Ajuntament de Terrassa

Cultura

Museu de Terrassa

Direcció i Serveis:

c. dels Gavatxons, 9

08221 Terrassa

Tel. 93 789 27 55 / 93 739 70 72

Fax 93 736 80 68

museudeterrassa@terrassa.cat

Amb la col·laboració:

Amics del
Museu de
Terrassa

TOTHOM
SUMA